

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 188/2026-17

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ] zastúpeného URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 27C/6/2021 (v období po právoplatnosti nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 658/2024-47 z 19. decembra 2024) takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 23. februára 2026 (doplnenou 23. marca 2026) domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 27C/6/2021 (v období po právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. I. ÚS 658/2024-47 z 19. decembra 2024) (ďalej len „napadnuté konanie“). Domáha sa tiež priznania primeraného finančného zadost'učinenia 7 000 eur, ako aj náhrady trov konania spojených s podaním ústavnej sťažnosti.
2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ v rámci napadnutého konania vystupuje v procesnom postavení žalobcu. Na okresný súd podal 21. januára 2021 proti žalovanému [REDAKOVANÉ] žalobu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti (pozemku).
3. Sťažovateľ v rámci opisu priebehu napadnutého konania uviedol, že prvý rozsudok okresného súdu (pod sp. zn. 27C/6/2021 z 22. marca 2023) bol odvolacím súdom (uznesením Krajského súdu

v Žiline sp. zn. 9Co/171/2023 z 25. júna 2024) zrušený a vec bola okresnému súdu vrátená (15. júla 2024) na nové konanie a rozhodnutie. Poukázal na to, že vo vzťahu k napadnutému konaniu už boli zo strany ústavného súdu konštatované priet'ahy, a to nálezom z 19. decembra 2024.

4. Ďalej uviedol, že následne sa vo veci uskutočnilo pojednávanie 5. februára 2025. Pojednávanie nariadené na 28. apríl 2025 bolo odročené na 30. jún 2025. Uvedené pojednávanie (z 30. júna 2025) bolo po jeho vykonaní odročené na neurčito (s tým, že bude vyhotovená elektronická verzia znaleckého posudku). Doplnil, že následne sa viackrát dopytoval na stav napadnutého konania a žiadal nariadenie pojednávania.

5. Zároveň uviedol, že predmet napadnutého konania tvorí bežnú súčasť rozhodovacej agendy, že skutkový stav je možné zistiť jednak z listinných dôkazov a tiež bolo navrhnuté dokazovanie výsluchom svedkov a znalcov. Dodal, že ani on svojím postupom nezapríčinil priet'ahy.

6. Ústavný súd na základe poskytnutých informácií okresným súdom o aktuálnom stave napadnutého konania zistil, že v období po uskutočnení pojednávania 30. júna 2025 boli v napadnutom konaní zo strany okresného súdu doručované sporovým stranám výzvy na predloženie ďalších dokladov/podkladov. Vo veci zatiaľ nebolo nariadené ďalšie pojednávanie (nariadené bude po doručení vyžiadanych podkladov).

II.

Argumentácia sťažovateľa

7. Sťažovateľ vo vzťahu k priebehu napadnutého konania namieta, že stále nie je právoplatne ukončené, argumentuje pritom aj tým, že v predmetnej veci už bolo v minulosti ústavným súdom konštatované porušenie jeho práv – nálezom z 19. decembra 2024 (právoplatným 14. januára 2025). Ďalej argumentuje, že postup okresného súdu je nesústreďený a neefektívny. Zároveň namieta, že posledné pojednávanie (z 30. júna 2025) bolo odročené na neurčito, čo je podľa sťažovateľa aj s poukazom na už vydaný nález z 19. decembra 2024 zjavne ústavne nonkonformný postup. Je toho názoru, že keďže od vydania nálezu z 19. decembra 2024 uplynulo obdobie viac ako jedného roka bez vydania meritórneho rozhodnutia, okresný súd nerešpektuje príkaz daný mu ústavným súdom na konanie bez zbytočných priet'ahov.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

9. Úlohou ústavného súdu v rámci predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti je okrem iného posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu za zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť možno považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 256/2024).

10. Ústavný súd na tomto mieste opakovane poukazuje na to, že predmetom posúdenia postupu okresného súdu je len obdobie od nadobudnutia právoplatnosti nálezu z 19. decembra 2024 (právoplatný 14. januára 2025).

11. V prípade ústavných sťažností namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. podľa čl. 38 ods. 2 listiny (ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) ústavný súd takéto ústavné sťažnosti odmieta ako zjavne neopodstatnené, ak celková dĺžka konania pred súdom nesignalizuje reálnu možnosť zbytočných prietahov, resp. ak argumenty v ústavnej sťažnosti v čase jej podania nepreukázali takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola ústavná sťažnosť prijatá na ďalšie konanie. K iným dôvodom zakladajúcim záver o zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci (súdu), ktorá je vždy posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (IV. ÚS 584/2024).

12. V súlade so svojou konštantnou judikatúrou ústavný súd zároveň uvádza, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 38 ods. 2 listiny), resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru (I. ÚS 550/2020). V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavnú sťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú (II. ÚS 489/2023).

13. V prejednávanom prípade napadnuté konanie trvá (od nadobudnutia právoplatnosti nálezu z 19. decembra 2024) približne rok a dva mesiace. Ústavný súd túto dĺžku trvania napadnutého konania považuje za ústavnoprávne akceptovateľnú. K uvedenému záveru dospel aj s poukazom na to, že vo veci boli v rozhodnom (tu posudzovanom) období uskutočnené dve pojednávania (5. februára 2025 a 30. júna 2025). A, ako vyplýva z informácií poskytnutých okresným súdom, ani v ďalšom období nie je možné konštatovať nečinnosť okresného súdu, pretože tento zasielal sporovým stranám výzvy na doloženie dokladov potrebných pre rozhodnutie vo veci. Zároveň z vyjadrenia okresného súdu vyplýva, že práve až po ich doručení bude možné vo veci nariadiť nový termín pojednávania. Teda ak sa aj na prvý pohľad môže javiť, že od vykonania posledného pojednávania (30. júna 2025) bol okresný súd nečinným, zistený aktuálny stav túto domnienku vyvracia. Okresný súd vykonal úkony smerujúce k vykonaniu ďalšieho pojednávania, resp. k vydaniu meritórneho rozhodnutia.

14. S poukazom na uvedené preto ústavný súd odmietol túto ústavnú sťažnosť sťažovateľa ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

15. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol, bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uvedenými v jej petite.

16. V závere ústavný súd pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby sa sťažovateľ domáhal

ochrany svojich práv za predpokladu, že by v ďalšom priebehu napadnutého konania dochádzalo k zbytočným priet'ahom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. marca 2026

Libor Duľa
predseda senátu